Telefon № 11. Dodatek bezpłatny „Nasz Dodatek Ilustrowany". Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 98 groszy. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tem podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 15 groszy. Reklamy przed działem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. — Wydawca, drukiem i nakładem Władysława Wesołowskiego w Nowem (Pomorze). Prenumerata płatna zgóry. Ogłoszenia płatne natychm. Redaktor odpowiedz. Władysław Wesołowski, Nowe.

Nr. 38. Nowe, sobota 17-go września 1932 r. Rok IX.

Porządek nabożeństw:

W NIEDZIELĘ 18-GO WRZESNIA 1932 R.

I msza św. o godzinie 7-ej, II msza św. o 8-ej, suma o 10-tej. O ½ 3-ej nauka chrześcijańska, o 3-ej nieszpory.

USTALENIE JARMARKÓW NA ROK 1933.

W roku 1933 odbędą się po myśli ogłoszonego rozkładu targów małych i wielkich województwa pomorskiego w Nowem jarmarki jak następuje:

Jarmarki kramne, na bydło i konie (mieszane) 23 lutego, 27 kwietnia, 24 sierpnia, 26 października i 28 grudnia.

Jarmarki na bydło i konie 23 marca, 22 czerwca i 28 września.

Jak z powyższego zestawienia wynika, rozkład jarmarków na rok następny pozostał ten sam, jak w roku bieżącym. Zaniepokojenie o skreśleniu lub zredukowaniu jarmarków kramnych było zatem całkiem bezpodstawne. Jedynie niewygodnie ustalony został termin jarmarku mieszanego na 28 grudnia, t. j. dwa dni po świętach, w tym wypadku niepowodzenie będzie całkowite.

O RACJONALNY WYMIAR PODATKU DOCHODOWEGO.

Naskutek starań Rady Naczelnej Rzemiosła Polskiego, Rady Izb Rzemieślniczych, oraz szeregu organizacyj, ministerstwo skarbu wystosowało do izb skarbowych okólnik w sprawie wymiaru podatku dochodowego rzemieślnikom.

W okólniku tym ministerstwo skarbu poleciło, aby ustalanie dochodu na podstawie norm średniej dochodowości (10 proc. od obrotu) stosowano jedynie w okolicznościach wyjątkowych. Zasadniczo punktem wyjścia do wymiaru podatku powinno być zeznanie o dochodzie, złożone przez płatnika, przyczem urzędy skarbowe uwzględniać mają indywidualne warunki poszczególnych przedsiębiorstw.

NOWY PROJEKT OBYWATELSKIEGO PODATKU KOMUNALNEGO.

Jak się dowiadujemy, w łonie komisji uzdrowienia gospodarki komunalnej przy prezesie Rady Ministrów opracowany został nowy projekt powszechnego obywatelskiego podatku komunalnego.

W dawnym projekcie tego podatku poczyniono mianowicie szereg zmian naskutek wniosków, przedstawionych przez centralne zrzeszenia samorządowe, t. j. Związek Miast Polskich, Związek Powiatów R. P., oraz Związek Gmin Wiejskich R. P.

W najbliższym czasie projekt ten rozpatrywany będzie w toku obrad komisji uzdrowienia gospodarki komunalnej.

Żegluga śródlądowa i jej możliwości w Polsce.

W życiu gospodarczem Polski żegluga śródlądowa odgrywa stosunkowo niewielką rolę, zwłaszcza w porównaniu do naszych najbliższych sąsiadów na wschodzie i zachodzie, jakkolwiek należy stwierdzić, że udział żeglugi w naszym wywozie zaczyna się zwiększać. Udział w przewozie towarów eksportowanych wzrasta w ostatnich latach bardzo szybko i w roku 1930 przekroczył procent ogólny udziału żeglugi w przewozie towarów o 30 pr. Jeżeli chodzi o rodzaj towarów, to w eksporcie Wisłą przeważają płody rolne i ich przetwory, a więc zboża, mąki i cukier, na Warcie dość duzą rolę odgrywa węgiel, na kanale zaś Augustowskim w obszarze umowy drzewnej z Niemcami stanowi ważny objekt tranzytu drzewo obrobione. Natomiast w obrocie wewnętrznym na górnej Wiśle podstawową rolę odgrywa węgiel i materjały budowlane dla Krakowa, na Wiśle środkowej produkty spożywcze, materjały budowlane i drobnica wszelkiego rodzaju. Uderza mały udział Wisły środkowej w komunikacji z Gdańskiem i zupełny brak komunikacji między Wisłą środkową a górną.

Jeżeli chodzi o poszczególne porty rzeczne, to w ruchu handlowym rzecznego portu gdańskiego odgrywa dużą rolę nietylko import i eksport z Polski, ale także komunikacja z Prusami wschodniemi, oraz wewnętrzny ruch między miejscowościami wolnego miasta. Ruch w rzecznym porcie gdańskim wykazuje stały wzrost. Ogólny obrót w tym porcie rzecznym wzrósł z 97.148 tonn w r. 1921 do 434.329 tonn w r. 1930, a więc cztery i półkrotnie. Naogół udział Polski w ruchu portowym rzecznym Gdańska waha się w granicach od 41 proc. do 68 pr., przyczem eksport Polski do Gdańska obraca się w ostatnich latach w granicach 71.82 proc., import zaś w granicach 18—53 pr. Dla komunikacji wodnej Gdańska z Polską charakterystyczny jest ruch masowy. Dopiero w ostatnich latach rozpoczął się żywszy ruch drobnicą. W ten sposób rzeczny port gdański zmierza szybkim krokiem do osiągnięcia cyfr przedwojennych.

W poznańskim porcie silniejszy ruch zaczął się rozwijać dopiero po roku 1925. Od roku 1927 ruch portu dąży intensywnie do osiągnięcia cyfry przeładunku przedwojennego (220.000 tonn), co jest tembardziej możliwe, że podstawowemi produktami przewozu są towary masowe, jak węgiel, zboże i cukier.

Ruch w porcie warszawskim ogranicza się do środków żywności i materjałów budowlanych. Przywóz w ostatnich latach waha się w granicach 80 tysięcy tonn, wywóz zaś w granicach 90 tysięcy tonn. Kraków i Bydgoszcz przekroczyły od kilku lat 100 tysięcy tonn rocznego przeładunku. Porty pomorskie nad Wisłą, jak Tczew, Chełmno, nie przekraczają sumy rocznego przeładunku po 50.000 tonn. W portach Wisły środkowej notują w ostatnich latach Płock i Włocławek od 30 do 40 tysięcy tonn, Wyszogród średnio 16.000, Puławy 3.500 itp., przeważa tam wywóz. Jeżeli chodzi o przewóz pasażerów to osiąga on największą granicę t. j. 1 miljon, czyli około pół proc. przewozu pasażerskiego kolei.

Na specjalną uwagę zasługuje spław drzewa, który stracił na ziemiach polskich to znaczenie, jakie miał przed wojną. Ustał prawie zupełnie bardzo silny niegdyś spław na rzekach Ziem Wschodnich — jakkolwiek tu w latach pomyślnej konjunktury cyfry jego są jeszcze dość znaczne.

W ogólnym wyniku należy stwierdzić, że import w ostatnich latach nie dochodzi nawet do cyfry 20 proc. eksportu, chociaż w r. 1928 przekraczał 70 proc. Możliwości znacznie przekraczają wykorzystane minimum. Firmy żeglugowe przy układaniu stawek kierują się głównie taryfą kolejową i przewożą towar po cenie o 20—50 proc. niższej od stawek kolejowych. Jak stwierdzają wybitni rzeczoznawcy, cały szereg towarów, które kolej przewozi ponizej kosztów własnych, mógłby z łatwością przejść na transport rzeczny, zwłaszcza w tych miejscach załadowania, gdzie dowóz do przystani rzecznej, jest tani i nieskomplikowany. Wymaga to jednak szeregu reform. Przedewszystkiem wyłania się zagadnienie rozbudowy i ulepszenia u nas dróg wodnych. Zdaniem b. ministra robót publicznych, prof. Rybczyńskiego, Wisła na całej swej długości wymaga bardzo intensywnych robót, które jednak muszą być dostosowane do naszych możliwości finansowych. Najbardziej rozpaczliwa jest sytuacja na Wiśle środkowej. B. min. Rybczyński uważa za najpilniejszy odcinek Warszawa-Modlin, który należy upodobnić w drodze robót regulacyjnych do przestrzeni poniżej Bugu (koszta wyniosłyby kilkanaście miljonów złotych), oraz dalsze ustalanie biegu rzeki między Zawichostem a Puławami, względnie Dęblinem, celem umożliwienia jaknajdalszej penetracji węgla w dół dorzecza Wisły. Na innych odcinkach Wisły środkowej muszą się ograniczyć roboty do koniecznych ubezpieczeń. Na Wiśle górnej dawna Wisła graniczna wymaga dość znacznych prac. Przyczynią się one nietylko do rozszerzenia konsumcji węgla na inne tereny, ale pozwolą na przejście transportów węglowych na Wisłę środkową, a przy usilnej pracy pogłębiarek nawet do Warszawy. Ażeby jednak ruch towarowy na górnej Wiśle mógł się na większą skalę rozwinąć, konieczne jest częściowe choćby wyrównanie przepływów. W tym celu konieczne jest w najbliższym czasie utworzenie budowy zbiornika w Porąbce, choćby bez urządzeń elektrycznych. Sumę potrzebną do wybudowania tego minimalnego programu na Wiśle prof. Rybczyński oblicza na około 60 miljonów zł, a więc sumę możliwą dla państwa nawet w dobie długotrwałego kryzysu. Spełnienie tych minimalnych warunków mogłoby spowodować, że żegluga śródlądowa stanie się pierwszorzędnym czynnikiem rozwoju naszego rynku gospodarczego.

M. G.

Współzawodnictwo kobiety.

Ostatnimi czasy napływ kobiet do wszelkiego rodzaju warsztatów pracy jest stosunkowo znacznie większy, aniżeli mężczyzn. Jeżeli wziąć ostatnie pięciolecie, to od r. 1927 liczba mężczyzn, utrzymujących się z pracy najemnej wzrosła do chwili obecnej o 11.7 proc. (z 1548 tys. do 1.729 tys.), gdy kobiet o 16,3 pr. (z 664 do 772 tys.). Przytem okazuje się, że bezrobocie wśrod mężczyzn stale jest większe, aniżeli wśród kobiet. Tak więc na 100 mężczyzn i kobiet, żyjących z pracy najemnej, w r. 1927 bezrobotnych było mężczyzn 9, kobiet 8, w r. 1928 — 8 i 5, w r. 1929 — 5 i 4, w r. 1930 — 7 i 6, w r. 1931 — 12 i 8 i w r. 1932 — 14 i 8. Dla poszczególnych dzielnic stosunki układają się w ten sposób, że w woj. centralnych mamy 16 bezrobotnych mężczyzn i 12 kobiet, we wschodnich — 11 i 6 i w zachodnich 16 i 6 i w południowych — 10 i 2. Dysproporcje są wręcz rażące, w zwłaszcza w dzielnicy zachodniej, a więc przedewszystkiem na Śląsku, gdzie bezrobocie poczyniło największe spustoszenia.

Proste arytmetyczne obliczenie dowodzi, że gdyby kobiety zastąpić mężczyznami, to nietylko nie byłoby bezrobocia wśród mężczyzn, ale nawet odczuwanoby pewien — i to dość znaczny — brak rąk roboczych.

Oczywiście jest to niemożliwe, każdy bowiem ma prawo do pracy, a kobieta staje się poważnym konkurentem nietylko dlatego, że może i chce wogóle pracować, ale przedewszystkiem dlatego, że jest ceteris paribus mniej wymagająca. W okresie kryzysu jest to wzgląd nader ważny i nawet do pewnego stopnia, jak widzimy, decydujący. Dzieje się tak nietylko w dziedzinie pracy fizycznej, ale i biurowej. Tak np. stanowisko gorzej płatne, do 200 zł. miesięcznie, obsadzone są przez mężczyzn w ilości 9,4 proc. ich ogólnej ilości, kobiet zaś — 17,6 proc., od 200 do 400 zł. — mężczyzn 31,6 pr., kobiet — 40,6 pr., i 400—600 zł — mężczyzn 27,3 proc., kobiet — 29,9 proc. Tym sposobem lepiej płatne stanowiska pozostaje dla mężczyzn 31,7 pr., dla kobiet tylko 11,9 pr. Nic dziwnego, że kryzys ruguje przedewszystkiem droższego pracownika, a na tem tracą mężczyźni, zyskują kobiety.

Do Lutni.

W zeszły piątek, śpiewy były,
Lecz nie wszyscy się stawili!
Może być, że niewiedzieli,
Może też i zapomieli
(Pewnie nie miał nikt złej woli
I poprawi się powoli).
Lecz nie szkodzi przypomienie,
Ani lekkie zagrożenie.
Nie wymieniam ich — nazwiska,
By nie robić śmiechowiska —
Lecz w przyszłości zdanie zmienię
I leniuchów tu wymienię!
Mamy w pracy program nowy —
Musi wkrótce być gotowy —
Więc „leniuchy“ pamiętajcie,
Nam programu nie zrywajcie.
„Prezes“ umie pełnej sławy,
Bo choć w piątek był kulawy,
To na śpiewy przywędrował,
Nawet na dziś — coś sfundował!
Pewnie z tego, dziś funduje,
Że z nagrody się raduje,
Którą zato mu wręczyli
Żem na zjeździe fein nucili.

D. F.

KOSA JAKO STRACH NA WRÓBLE I KAWKI.

W Bawarji dolnej, na podgórzu Alp, chłopi używają kosy jako strachu na wróble i ptaki drapieżne. Twierdzą oni, że stara, wyszczerbiona kosa, przywiązana do drzewa, naśladuje z oddali do złudzenia skrzydło jastrzębia. Podobno praktyka wykazała, iż istotnie od czasu wprowadzenia kos jako strachu, ptaki wyrządzają znacznie mniej szkód na polach i w ogrodach, a pozatem kosy te odstraszają drapieżników, którzy, jak jastrzębie, wrony itd. wyrządzają szkody wśród ptactwa domowego.

Obwieszczenie.

Aby ułatwić ludności wykonanie obowiązku legalizacji następczej narzędzi mierniczych wypływającego z art. 14 Dekretu o miarach (Dz. U. R. P. r. 1928 Nr. 72 poz. 661), zarządza się co dwa lata poza siedzibą urzędów stałych miar zbiórki legalizacyjne, obsługiwane przez lotne urzędy miar.

O terminie i miejscu, w których ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy, ogłasza zarząd gminny. W ogłoszonym terminie należy dostarczyć do lotnego urzędu miar wszystkie łatwo przenośne narzędzia miernicze: przymiary (miary długości), pojemniki (miary objętości), odważniki i wagi o nośności poniżej 750 kg. wraz z szalkami.

Większe wagi przenośne (wagi do ważenia bydła, spirytusowe i. t. p.) mogą być legalizowane tylko na miejscu ich ustawienia. O ile możności zaraz po rozpoczęciu dni legalizacji następczej należy złożyć w lotnym urzędzie miar zgłoszenie o zalegalizowaniu takich wag, zaś lotny urząd miar wyznaczy termin sprawdzenia odnośnej wagi i udzieli zgłaszającemu odpowiednich informacyj.

Legalizowanie wag wozowych, wagonowych i samoczynnych oraz przyrządów do odmierzania benzyny nie należy do lotnych urzędów miar. Zgłoszenia o legalizację takich narzędzi mierniczych należy kierować do stałych urzędów, a mianowicie do właściwego Miejscowego Urzędu Miar.

Narzędzia miernicze przed zgłoszeniem do legalizacji powinny być starannie oczyszczone.

Opłaty za czynności urzędu miar wpłaca się przed odebraniem narzędzi mierniczych.

Jeżeli właściciel przesyła swe narzędzia miernicze do lotnego urzędu miar przez posłańca, to powinien do nich dołączyć kartkę, podającą imię, nazwisko i dokładny adres właściciela.

Osoby, uchylające się od obowiązku legalizacji narzędzi mierniczych, będą karane grzywną do 1.000 zł i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar, a narzędzia miernicze nielegalizowane zostaną uniezdatnione do użytku zwgl. skonfiskowane.

UWAGA

Do zajmowania się naprawą wag i innych narzędzi mierniczych uprawnione są tylko warsztaty, posiadające zezwolenie (koncesje) Głównego Urzędu Miar (Dz. U. R. P. r. 1928 Nr. 83 poz. 737). Warsztat, który przyjął wagę do naprawy, obowiązany jest zgłosić ją sam do legalizacji i zwrócić właścicielowi już gotową do użytku. Warsztaty te są tylko przedsiębiorstwami prywatnemi. Publiczność, oddając swe wagi do naprawy, musi się zatem z warsztatem sama ugodzić co do wysokości wynagrodzenia. Zawieranie takich umów w lokalu lotnego urzędu miar jest niedozwolone.

Zaleca się zawsze żądać od warsztatu pisemnego rachunku na kwotę, pobraną za naprawę, oraz dowodu na wysokość opłaty, uiszczonej przez warsztat urzędowi miar za legalizację wagi.

Naczelnik Okręgu
Legalizacji Narzędzi Mierniczych w Poznaniu.

W związku z powyższem obwieszczeniem niniejszem ogłasza się, że zgodnie z zarządzeniem władzy legalizacji narzędzi mierniczych legalizacja następcza odbędzie się dla naszej gminy dnia 10 do 18 października b. r. od godziny 9-tej do 12-tej w Nowem w lokalu p. Bernarda Stasiewskiego.

Nowe, dnia 12 września 1932 r.
Jabłoński, burmistrz.

Dot. taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

ROZPORZĄDZENIE

Starosty Powiatowego powiatu świeckiego z dnia 30 kwietnia 1932 r. o ustaleniu taryfy maksymalnej opłat kominiarskich.

Na podstawie art. 43 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468), po wysłuchaniu Rad miejskich i gminnych oraz Izby Przemysłowo-Handlowej i Izby Rzemieślniczej, rozporządzam co następuje:

§ 1.

	Maksymalne opłaty dla przem. komin. wynoszą:		
	a) w miastach: Świecie i Nowe	b) w zawartych miejscowościach większ. (ok. 1500 m.) W.Komorsk, Komorsk, Osie, Gruczno, Jeżewo, Warlubie i Przechowo	c) w wszystkich innych miejscowościach
1. Za wyczyszczenie przewodu kominowego (ruskiej rury)	zł	zł	zł
a) w budynku parterowym	0,10	0,13	0,16
b) za każde dalsze piętro	0,05	0,06	0,08
2. Za wyczyszczenie komina pnącego lub szerokiego (sztygara lub staroniemieckiego)			
a) w budynku parterowym	0,18	0,22	0,24
b) za każde dalsze piętro	0,09	0,11	0,12
3. Za wyczyszczenie komina, przewodu kominowego (ruskiej rury) procederowego w piekarniach, masarniach, kuźniach, hotelach itp. płaci się podwójną opłatę jak pod 1 i 2			
4. Za wyczyszczenie komina albo przewodu kominowego (ruskiej rury) centralnego ogrzewania			
a) w budynku parterowym	0,30	0,38	0,45
b) za każde dalsze piętro	0,15	0,19	0,22
5. Za wyczyszczenie kanału, kominka, gardła lub pobocznej rury albo nagłówka nasady i ozdoby komina	0,05	0,06	0,07
6. Za wypalenie komina albo kominowego przewodu (ruskiej rury) za każdą godzinę i każdego robotnika	0,65	0,65	0,65

7. Za wydanie opinji albo za rewizję kominów, ognisk itd., przy odbiorze nowych albo przerobionych budynków bez lub z wystawieniem poświadczenia, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat, o ile czynność ta złączona była z regularnem czyszczeniem kominów w danej miejscowości.

O ile żąda się specjalnego wyjazdu, należy zapłacić nadto 30 groszy od kilometra bieżącego.

8. Za pracę, których wykonanie jest konieczne przed godziną 7 rano lub po godzinie 17 po południu, albo wykonane być ma w tym czasie na żądanie, płaci się podwójną wysokość normalnych opłat. O zachodzącej konieczności w razie sporu rozstrzyga Starosta.

9. Za wszelkie inne pozostałe roboty kominiarskie reguluje się zapłatę w drodze wzajemnej umowy.

Przy obliczeniu opłat kominiarskich poddasze liczy się jako piętro, gdy się w niem palenisko znajduje lub gdy od podstawy do korony komina wysokość wynosi 3 m.; piwnice liczy się jako piętro, gdy kominy tam sięgają.

Pod wyrazem „wyczyszczenie" rozumie się wyczyszczenie kominów względnie przewodów kominowych, wybranie i usunięcie sadzy.

Rachunki kominiarzy winny być szczegółowe.

§ 2.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. 125 rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53 poz. 468) grzywną do 1000 zł lub aresztem do 14 dni.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1932 r. i obowiązuje na obszarze powiatu świeckiego.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 16 października 1931 r., ustalające taryfę maksymalną opłat za prace kominiarskie (Pom. Dz. Woj. Nr. 23 poz. 394).

Świecie, dnia 30 kwietnia 1932 r.
Starosta Powiatowy
(—) Kowalski.

Powyższe podaję do wiadomości publicznej z tem, że rozporządzenie ogłoszone w Wiadomościach Samorządowych nr. 23 z 19. V. 1932 pod poz. 190 traci swoją moc obowiązującą.

Nowe, dnia 12 września 1932 r.
Burmistrz.

Ogłoszenie.

Przypomina się, że rejestracja ośmnastoletnich odbywa się w czasie od 1 do 30 września b. r.

Wszyscy mężczyźni, urodzeni w roku 1914 winni w czasie tym zgłosić się w Magistracie w godzinach urzędowych celem dokonania rejestracji. Przy zgłoszeniu należy przedłożyć metrykę urodzenia, świadectwo szkolne oraz świadectwo dotyczące ich zawodu.

Niezgłoszenie się w terminie bez należytego usprawiedliwienia ulegnie karze ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej przewidzianej.

Nowe, dnia 8 września 1932 r.

Burmistrz.

Obwieszczenie.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 580), uległ całkowitej zmianie sposób obliczania kosztów egzekucyjnych od należności ściąganych na podstawie tego rozporządzenia. Jakkolwiek ustalone tem rozporządzeniem koszty egzekucyjne są naogół znacznie niższe od poprzednio obowiązujących, to jednak dla płatników płacących najdrobniejsze sumy podatkowe są one dość uciążliwe, zwłaszcza ze względu na opłatę za upomienie wynoszącą przy zaległościach do 600.— zł sumę 1,50 zł, lecz bez względu na to, czy zaległość wynosi kilkadziesiąt groszy, czy też 600,— zł. Leży zatem we własnym dobrzezrozumiałym interesie płatników posiadających drobne zaległości podatkowe, aby je uiszczali dobrowolnie, nie wyczekując upomnienia, pociągającego za sobą uciążliwą dla nich opłatę, której można uniknąć.

Urząd Skarbowy w Świeciu.

Do wiadomości.

Nowe, dnia 12 września 1932 r.

Burmistrz.

Ogłoszenie.

W czwartek, dnia 22 września b. r. odbędzie się w Nowem

jarmark na bydło i konie.

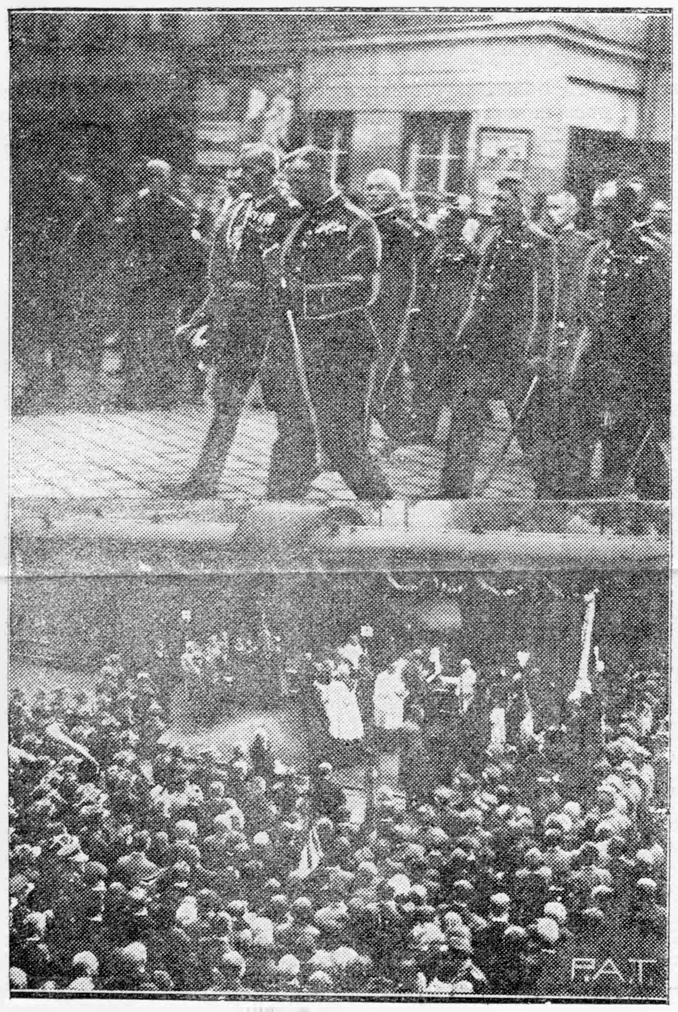
Nowe, dnia 14 września 1932 r.

Burmistrz.

NASZ DODATEK ILUSTROWANY

NIEDZIELA, 25 WRZEŚNIA 1932 R.

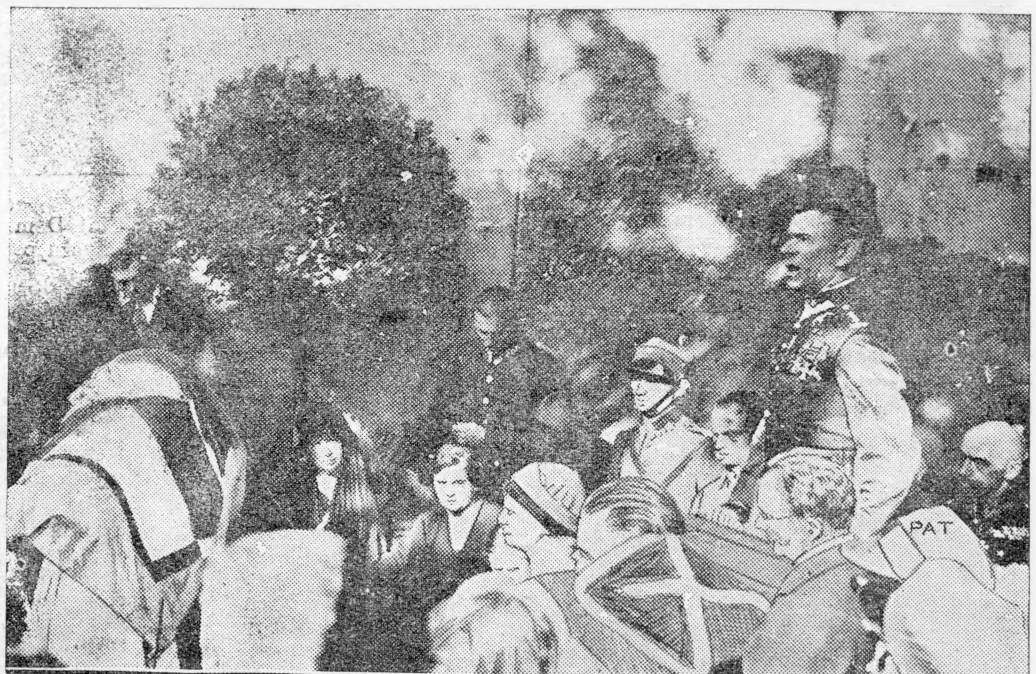
POGRZEB BOHATERSKICH LOTNIKÓW

Podajemy fotografje eksportacji zwłok śp. por. Żwirki i inż. Wigury w Cieszynie. W kondukcie pogrzebowym kroczyli: generał wojsk czechosłowacki h Melicher i gen. Przeździecki, dowódca wojsk podhalańskich. Niezliczone tłumy ludności okolicznej odprowadziły zwłoki bohaterskich lotników do wagonu kolejowego, którym przewieziono je do Warszawy.

Oficerowie 1 p. lotn. niosą na barkach trumnę ze zwłokami śp. por Żwirki (na prawo). Trumne śp. inż. Wigury dźwigają koledzy jego z sekcji lotniczej Politechniki Warszawskiej (na lewo).

Podajemy fotografję z chwili, gdy do zebranych na cmentarzu przemówił płk. Rayski, szef departamentu aeronautyki M. S. Wojsk. w głębi widoczna jest rodzina śp. inż. Wigura.

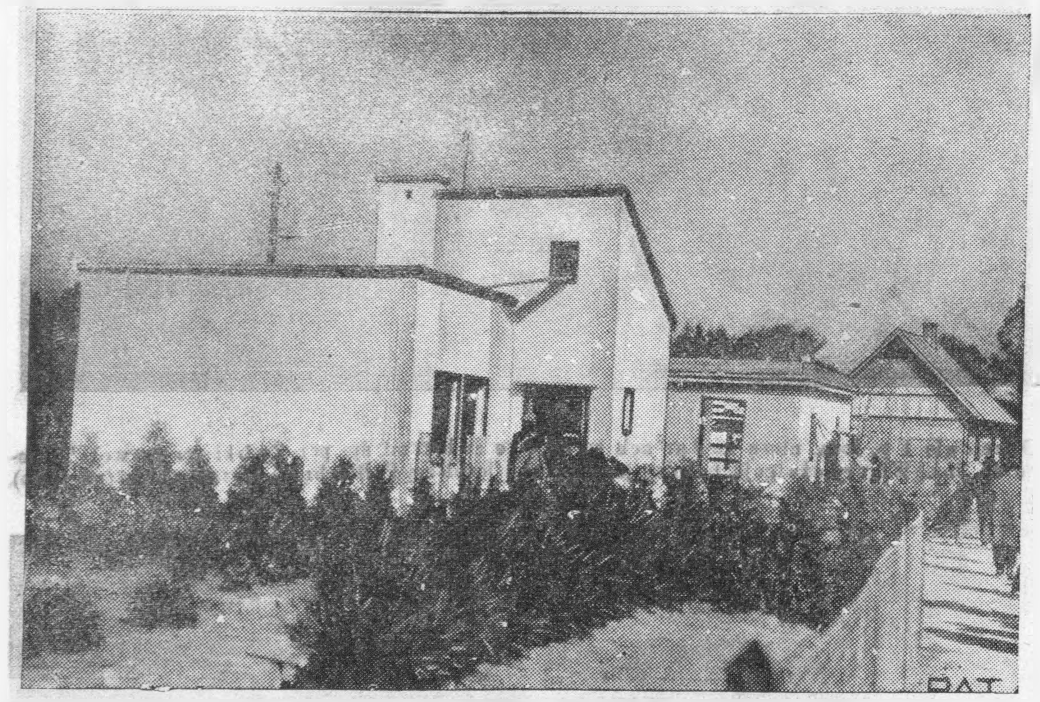

(Z lewej strony)
Około 200 tysięcy ludzi zebrało się na drodze, którą postępował kondukt pogrzebowy, prowadzony przez biskupa polowego Galla z kościoła św. Krzyża na cmentarz Powązkowski. Trumny wynieśli z kościoła na swych barkach koledzy bohaterskich lotników. Złożone zostały one na kadłubach samolotów.

Odsłonięcie pomnika płk. Lisa-Kuli w Rzeszowi:

W Rzeszowie odbyło się w ub. niedzielę odsłonięcie pomnika młodzieńczego bohatera legjonowego płk. Lisa-Kuli. Na uroczystość tę przybył do Rzeszowa Pan Prezydent Rzeczypospolitej, protektorka komitetu budowy pomnika p. Aleksandra Piłsudska, marszałkowie Sejmu i Senatu, ministrowie Jędrzejewicz, Butkiewicz i Hubicki, generałowie Sosnkowski i Rydz-Śmigły, prezes Sławek oraz wielu innych przedstawicieli rządu i społeczeństwa. Ilustracja nasza przedstawia moment odsłonięcia pomnika w obecności nieprzeliczonych tłumów ludności okolicznej oraz rzesz legjonistów, przybyłych z całej Polski. Wśród gości honorowych widzimy Pana Prezydenta Rzeczypospolitej (x).

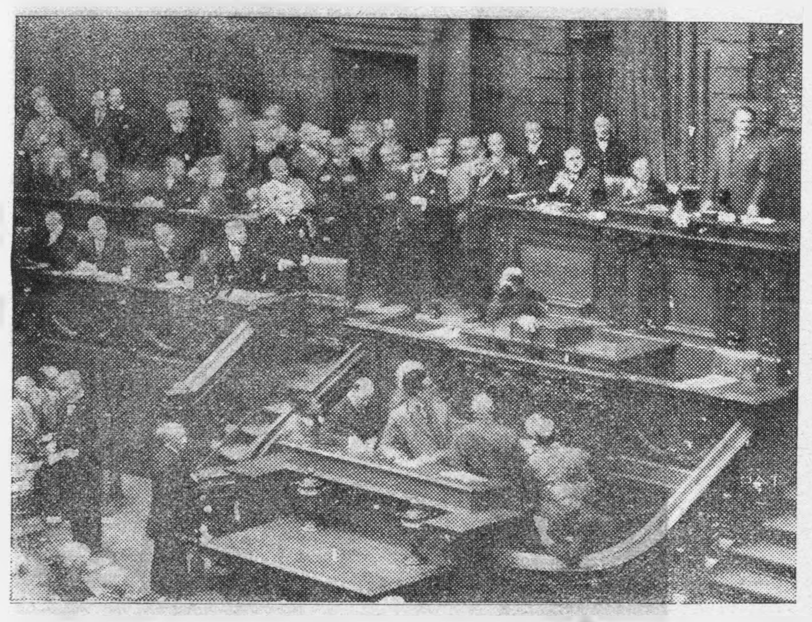
Na polach bielańskich pod Warszawą odbyła się w sobotę inauguracja wystawy „Tani Dom Własny". Oto widok terenu wystawy, gdzie wzniesiono szereg pomysłowych i praktycznych domów drewnianych.

Dziennikarze łotewscy w stolicy

Przybyła do Polski wycieczka dziennikarzy łotewskich. Zatrzymali się oni kilka dni w Warszawie, poczem wyruszają na zwiedzenie ważniejszych miast i ośrodków Polski. Na fotografji naszej widzimy gości łotewskich przy Grobie Nieznanego Żołnierza w Warszawie, gdzie złożyli wieniec.

Konflik między Rządem Rzeszy a Reichstagiem

Ilustracja nasza przedstawia moment z dramatycznego posiedzenia Reichstagu. Widzimy stojącego w ławach rządowych kanclerza v. Papena, którego przewodniczący Reichstagu hitlerowiec Goering nie dopuścił do głosu.

Kurator Rzeszy dla spraw wych. fiz.

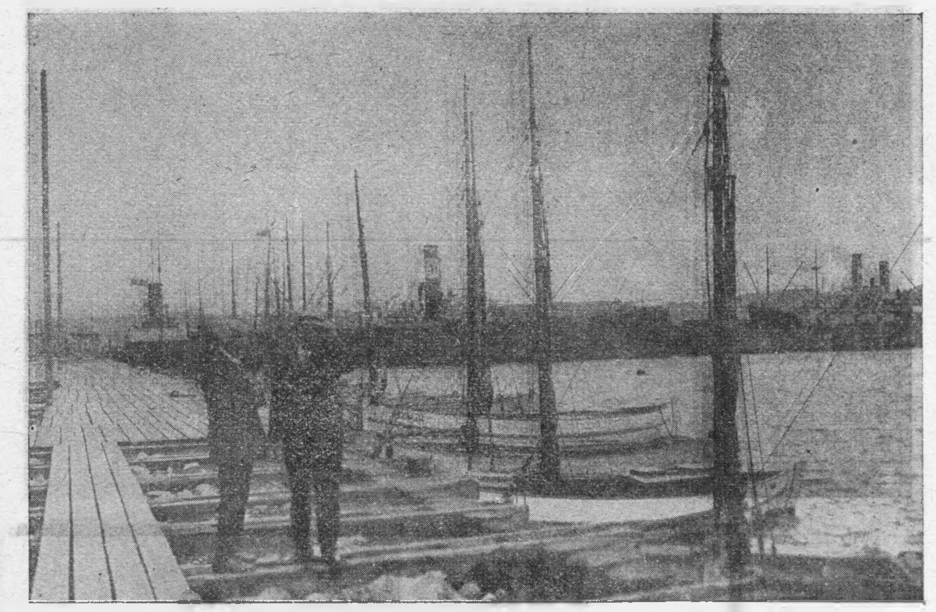
Gen. von Stülpnagel postawiony został przez prezydenta Hindenburga na czele państwowej organizacji wych. fiz. Obejmie ona wszystkie partyjne organizacje przysposobienia wojskowego. Wyszkoleniem kierować będą oficerowie Reichswehry

Minister Perski w Warszawie

W piątek wieczorem przybył do Warszawy minister Spraw Zagranicznych Persji Mohammed Ali Furugi Khan (x). Na dworcu powitał go p. minister Zaleski oraz podsekretarz stanu Beck wraz z gronem wyższych urzędników M. S. Z. P. min. Mohammed Ali Furugi Khan zabawi w Warszawie jeden dzień jako gość p. ministra Zaleskiego, poczem udaje się do Genewy na zgromadzenie Ligi Narodów.

Regaty na Atlantyku

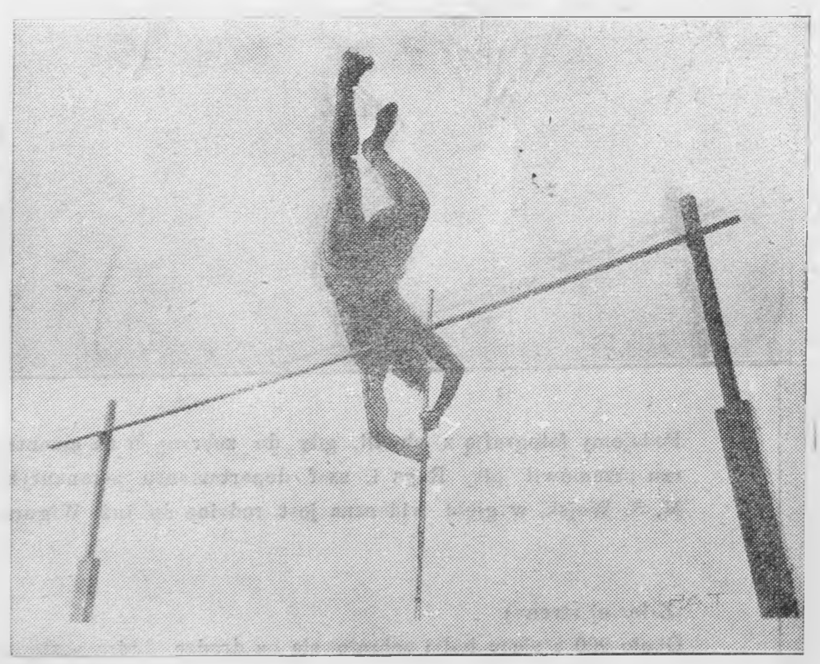

Na zakończenie sezonu jachtowego odbyły się pod Nowym Jorkiem wielkie wszechamerykańskie regaty. Ilustracja nasza przedstawia szereg żaglówek, stojących w porcie przed wyruszeniem na morze.

Maraton o mistrzostwo Polski

W Białymstoku odbył się bieg maratoński o mistrzostwo Polski. Na ilustracji naszej widzimy liczną grupę biegaczy w chwili startu do 40-kilometrowego biegu.

W sobotę odbyły się w Warszawie zawody lekkoatletyczne z udziałem reprezentantów Polski na Olimpjadzie w Los Angeles. Fotografja nasza przedstawia piękny skok o tyczce (3 mtr. 60 cm) olimpijczyka Pławczyka.

(Z lewej)

Znana w kołach dyplomatycznych stolicy, znakomita śpiewaczka amerykańska p. Olga D'Allaz, wystąpi dnia 25 bm. z koncertem na cel działu naukowego Instytutu Radowego w Warszawie imienia Marji Curie-Skłodowskiej P. D'Allaz odtworzy pieśni ludowe 10-ciu narodów, śpiewając je w językach i kostjumach tych narodów. Na fotografji widzimy p. D'Allaz jako interpretatorkę pieśni indjan amerykańskich.

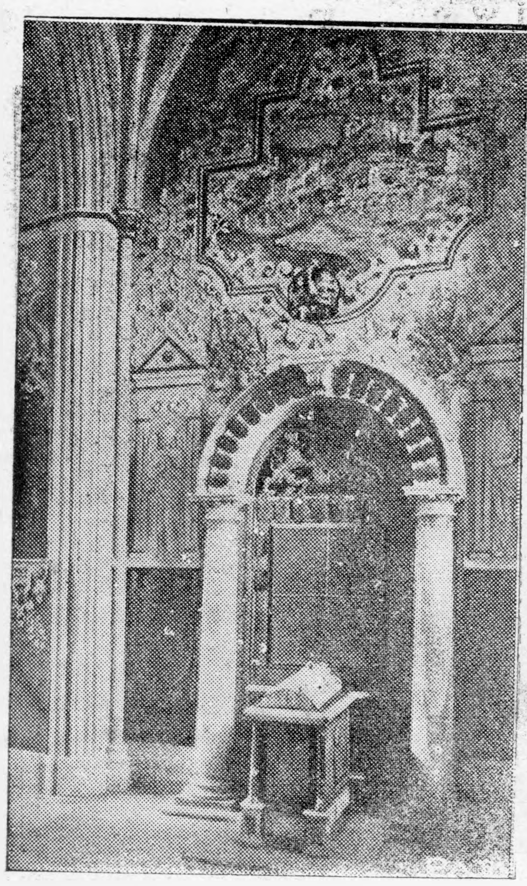
Gwiazdor polski, Igo Sym, osiadł na skale w miłem towarzystwie swej partnerki Camilli Horn. Sądząc z wyrazu twarzy nie daje sygnałów S. O. S.

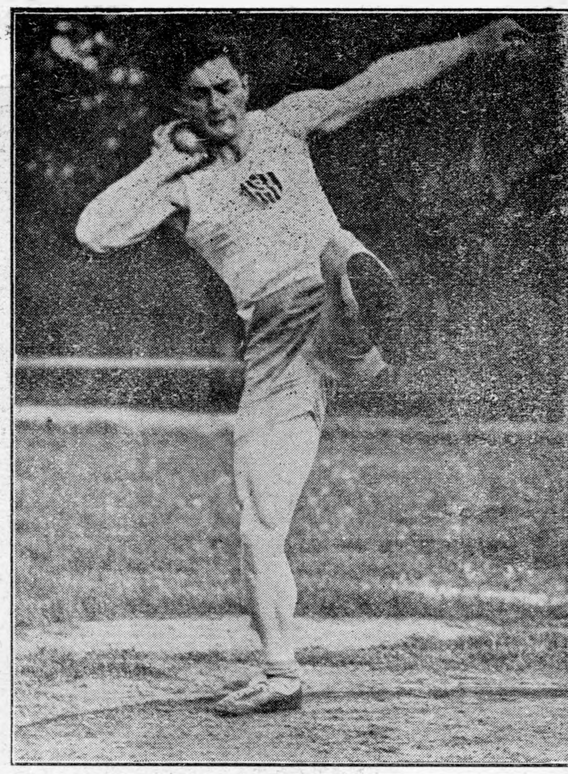

Patricia Ellis, zaledwie 16-letnia amerykańska gwiazda filmowa odznacza się czarującą młodzieńczą urodą. Uchodzi na za najbardziej obiecujący talent aktorski w Hollywodzie.

Na obrazku naszem widzimy grupę wzorowej szkoły gospodarczej Mis Hays w Londynie.

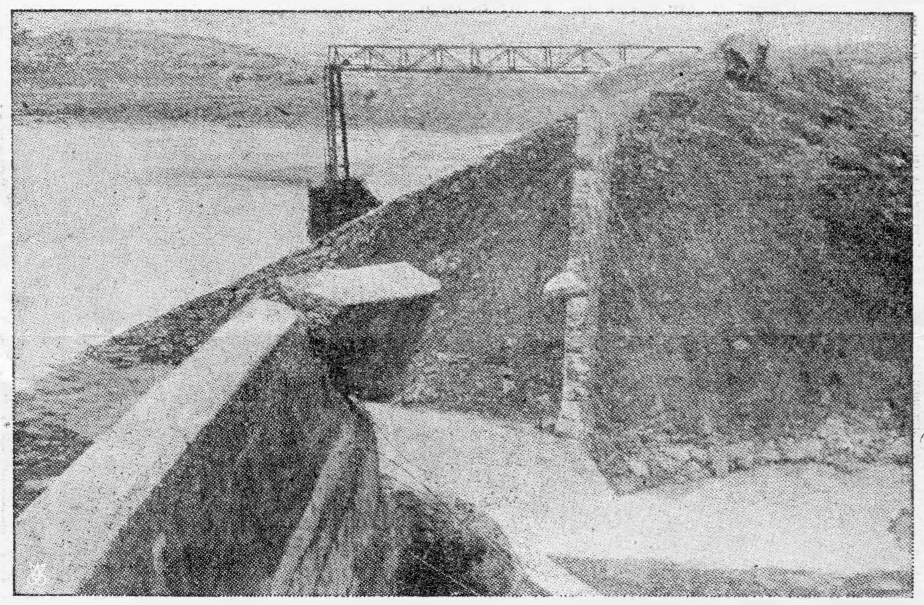

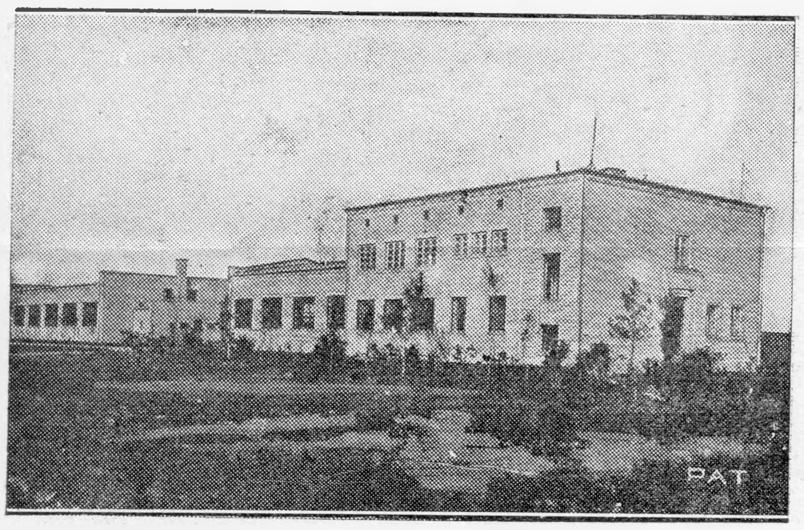
Sexton, mistrz Olimpjady w rzucie kulą najlepszy miotacz Ameryki na zawodach w Nowym Jorku.

W poniedziałek wieczór zmarł w Gdańsku Wysoki Komisarz Ligi Narodów margrabia Manfred Gravina. Podajemy podobiznę zmarłego.

W katedrze w Upsali znajdują się groby rodziców króla polskiego Zygmunta II.: Katarzyny Jagiellonki i męża jej króla szwedzkiego Jana III Wazy. Nad grobem Katarzyny Jagiellonki wisi srebrna korona, ważąca 12 ½ kg., wykonana na kosztem Jana III w r. 1583, na ścianie przedstawiony jest widok Krakowa.

Na naszej fotografji widzimy warsztaty sekcji lotniczej studentów Politechniki Warszawskiej na Okęciu pod Warszawą, wykonane kosztem 800.000 zł. przez L. O. P. P. W Warsztatach tych zbudowany został samolot turystyczny RWD-6, na którym por. Żwirko wraz z inż. Wigurą zwyciężyli na międzynarodowych zawodach samolotów turystycznych.

(Z prawej u góry)

Powyżej widzimy stare umocnienia stołecznego miasta Jugosławji Belgradu nad rzeką Sawą. Fortyfikacje te słynne są z bohaterskiej ich obrony w sierpniu 1914 roku przez 1 pułk piechoty serbskiej, który na tych stanowiskach wybity został prawie do nogi.

(Z lewej).

Szczyt Mount Rainier uważany był przez dawnych indjan za siedzibę bóstwa gór. Oto przybrany w pióra potomek wymierającej rasy czerwonej wita świętą górę swych przodków.

Odbito w Drukarni Polskiej Jana Majerowicza, Jarocin ul. Gołębia 3.